

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 49Ek/341/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118232547
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6118232547.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. F. (predtým O.), nar. XX. XX. XXXX, S. XXX/X, XXX XX V., zákonný zástupca oprávneného: U. F. (predtým O.), nar. XX. XX. XXXX, S. XXX/X, XXX XX V., proti povinnému: X. O., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX K. o vymoženie zameškaného výživného a bežného výživného s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorky JUDr. Eva Šteinerová ml., so sídlom exekútorského úradu Nové Mesto nad Váhom, Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/341/2018 zo dňa 01. 06. 2022, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/341/2018 zo dňa 01. 06. 2022 vydané vyšším súdnym úradníkom m e n í tak, že

súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Zákonná zástupkyňa oprávneného sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom súdnej exekútorky Mgr. Heleny Kríkovej doručeným súdu dňa 22. 02. 2018 domáhala od povinného vymoženía zameškaného výživného vo výške 136,60 Eur a bežného výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa pre maloletého W. O. od XX. XX. XXXX do budúca na základe exekučného titulu rozsudku sp. zn. XXP/XX/XXXX zo dňa 04. 12. 2017, ktorý vydal Okresný súd Prievidza.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdnu exekútorku JUDr. Evu Šteinerovú ml., so sídlom exekútorského úradu Nové Mesto nad Váhom, Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom poverením zo dňa 10. 04. 2018 vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť dlh na výživnom za obdobie od 01. 09. 2017 do 31. 01. 2018 vo výške 136,60 Eur a platiť naďalej bežné výživné od 01. 02. 2018 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa pre maloletého Samuela O., ktorá ju vedie pod spisovou značkou XXXEX XXX/XX.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 49Ek/341/2018 zo dňa 01. 06. 2022 zamietol návrh povinného zo dňa 30. 09. 2021, 27. 10. 2021, 03. 12. 2021, 13. 05. 2022 na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01. 04. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník v podstate uviedol, že povinný podal štyri návrhy na zastavenie, ktorými v podstate žiadal zastaviť exekúciu na bežné výživné na maloletého syna W. O. nar. XX. XX. XXXX a to preto, lebo došlo k jeho osvojeniu zo strany terajšieho manžela matky oprávneného O. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX P. B.. Vyšší súdny úradník ďalej uviedol, že pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopností dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné

náklady. Po preskúmaní návrhov povinného na zastavenie exekúcie súd dospel k záveru, že povinný nepreukázal dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a preto návrhy povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Pre úplnosť súd uviedol, že pokiaľ právoplatným rozhodnutím súdu nebola vyživovacia povinnosť zrušená, povinnosť povinného plniť si ju naďalej trvá. Pobyt otca v ústave na výkon trestu odňatia slobody ho nezbaňuje vyživovacej povinnosti voči maloletému. Je potrebné ďalej zdôrazniť, že exekučný súd je súdom vykonávacím a nie je oprávnený rozhodovať o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Taktiež nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní. Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Súd ďalej uviedol, že upovedomenie o zastavení exekúcie na bežné výživné, po splnení zákonných podmienok uvedených v § 61n ods. 1 písm. h) v spojení s § 61h ods. 1, vydá exekútor.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť. V podanej sťažnosti v podstate uviedol, že súd nezobral do úvahy právoplatný rozsudok o osvojení maloletého Samuela O., po osvojení F. č. k. XXP/XX/XXXX zo dňa 31. 08. 2021, právoplatný 30. 09. 2021, z čoho vyplýva, že už nie je otcom maloletého W., a teda ani nemá voči nemu vyživovaciu povinnosť. Z uvedeného má za to, že súd mal zastaviť exekúciu. Poukázal aj na vyjadrenia exekútora, ktorý uviedol, že účel exekúcie bol naplnený, keďže došlo k vymoženiu zameškaného výživného aj s trovami oprávneného a trovami exekúcie. Povinný navrhol, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým exekúciu zastavuje. Spolu so sťažnosťou zaslal súdu kópiu rozsudku 11P/12/2021 s vyznačenou právoplatnosťou.

5. Zákonný zástupca oprávneného vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že keďže si O. F. osvojil W. O. (oprávneného) a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 09. 2021, zaniká tým povinnému povinnosť prispievať na výživu maloletému oprávnenému. A tým sa mala zastaviť aj exekúcia.

6. Súdny exekútor vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16. 08. 2022 uviedol, že nenastali žiadne okolnosti podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, najmä oprávnený nepodal návrh na zastavenie exekúcie (písm. b) a ani povinný nepožiadal o odklad exekúcie (písm. e), hoci má uhradené zameškané výživné, bežné výživné s trovami exekúcie, exekúcia teda nie je zo strany exekútora zastavená. Nakoľko je i naďalej právoplatný exekučný titul o priznaná vyživovacej povinnosti otca maloletého W. a zrušený nebol, zastavenie exekúcie by bolo v rozpore so zákonom o rodine a v neprospech oprávneného. Stotožnil sa s názorom vyjadreným v napadnutom uznesení.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa § 79 ods. 1 zákona o rodine kto celkom alebo sčasti splnil za iného vyživovaciú povinnosť, je oprávnený od neho požadovať úhradu tohto plnenia a úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

17. Podľa § 97 ods. 1 zákona o rodine osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojiteľa majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia.

18. Súd po zistení, že sťažnosť povinného proti napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná a preto napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zmeniť.

19. Povinný v návrhoch na zastavenie exekúcie ako aj v podanej sťažnosti argumentoval tým, že jeho vyživovacia povinnosť právoplatnosťou rozhodnutie o osvojení maloletého oprávneného zanikla.

20. Súd mal z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11P/12/2021-91 zo dňa 31. 08. 2021 za preukázané, že maloletý oprávnený sa stal po právoplatnosti tohto rozhodnutia osvojencom O. F., nar. XX. XX. XXXX. Uvedeným rozsudkom zároveň súd rozhodol, že osvojenec (teda maloletý oprávnený v toto konaní) bude používať priezvisko „F.“ a osvojiteľ O. F. bude zapísaný v rodnom liste dieťaťa namiesto prirodzeného rodiča. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 09. 2021.

21. Osvojením sa zakladá rodičovský vzťah medzi osvojiteľom a osvojencom, tiež však rodinnoprávne vzťahy s ostatnými príbuznými osvojiteľa. Osvojiteľ sa stáva po právoplatnosti rozsudku rodičom osvojenca, pri jeho výchove má rovnaké práva a povinnosti ako biologický rodič, rovnako zodpovedá za riadnu výchovu dieťaťa, je povinný osvojenca vyživovať a zabezpečiť mu rovnakú životnú úroveň. Pokiaľ teda dôjde k osvojeniu dieťaťa, spolu s ostatnými rodičovskými právami a povinnosťami zaniká momentom právoplatnosti rozsudku o osvojení aj povinnosť biologických rodičov vyživovať dieťa a táto povinnosť vzniká osvojiteľom (t.j. vyživovacia povinnosť rodičov v prípade osvojenia zaniká a prechádza na osvojiteľov).

22. Keďže maloletý oprávnený sa stal právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. XXP/XX/XXXX-XX zo dňa 31. 08. 2021 osvojencom O. F., ktorý je zapísaný v rodnom liste maloletého oprávneného ako otec, dňom právoplatnosti predmetného rozsudku (30. 09. 2021) zanikla povinnému jeho vyživovacia povinnosť voči maloletému W. O. (oprávnenému). Zároveň z vyjadrenia súdneho exekútora mal súd za preukázané, že povinný uhradil zameškané výživné, bežné výživné s trovami exekúcie. Vzhľadom na uvedené súd konajúci sudcom po preskúmaní sťažnosti povinného dospel k záveru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (zanik vyživovacej povinnosti povinného momentom právoplatnosti rozsudku o osvojení) a preto podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§